

## Arrest

nr. 54 020 van 30 december 2010  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. FALLAH loco advocaat J. BOULBOULLE-KACZOROWSKA en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U, volgens uw verklaringen een staatsburger van de Russische Federatie en van Tsjetsjeense origine, verklaarde omwille van onderstaande redenen uw land verlaten te hebben. U bent in **1985** geboren te Gudermes (Tsjetsjenië) en woonde met uw moeder sinds **2000** in Samashki (K.. {...}). In **2003** behaalde u uw diploma van middelbaar onderwijs. Op **15 december 2007** huwde u traditioneel met V. R. {...}, een man uit Samashki. U had hem enkele maanden eerder leren kennen via familieleden. Toen u akkoord ging met het huwelijk werd u wel gezegd dat u een paar maanden zou moeten wachten alvorens jullie echt zouden samenwonen. Na uw huwelijk trok u in bij uw schoonouders in Samashki (V. {...}). U zag uw man ongeveer om de drie à vier maanden, dus een vier- of vijftal keer sinds uw huwelijk.*

U dacht dat hij ergens in de bouw buiten Tsjetsjenië werkte. Op de momenten dat uw man niet thuis was mocht u met toestemming van uw schoonfamilie bij uw moeder en uw oma in Samashki verblijven. Wanneer u hem vroeg waarom jullie nog niet samenwoonden zei hij dat hij een bepaald werk moest doen en dat hij u niets kon vertellen. Uw man kwam in **juli 2008** een laatste keer naar het adres van zijn ouders en bleef toen ongeveer twee weken thuis. In die periode raakte u ook zwanger. In **september 2008**, toen u bij uw schoonouders verbleef, kwamen militairen naar die woning. De documenten van u, uw schoonmoeder en schoonzus werden gecontroleerd en ze wilden weten of er mannen thuis waren en met wie u gehuwd was. Daarna gingen de militairen gewoon weg. Na dat bezoek ging u opnieuw bij uw moeder en oma wonen. **Eind november 2008** werd u thuis 's ochtends meegenomen door mannen in camouflage die Russisch en Tsjetsjeens spraken. Uw grootmoeder en uw tante Lida mochten thuis blijven. Uw moeder was die dag naar de stad gegaan met uw broer. De mannen namen u mee naar een onbekend gebouw in een stad waarvan u later vernam dat het Atchoi-Martan was. U werd meegenomen in verband met uw man. Ze stelden u die dag diverse vragen over hem, b.v. wanneer u gehuwd was, of u contact had met hem en wat zijn juiste adres was. U antwoordde eerlijk op de vragen maar als u iets niet wist riepen ze naar u. U werd enkel ondervraagd en diezelfde nacht werd u vrijgelaten. U werd opgewacht door uw tante Lida en twee ooms die u terug naar de woning van uw oma brachten. Uw tante bracht u dan direct naar familie van haar man in Ishorskaya in het Naurdistrict. Buren van uw oma kwamen vertellen dat uw man niet kon thuisblijven omdat hij deelgenomen had aan de tweede Tsjetsjeense oorlog en daarom gezocht werd. Zij zouden dat gehoord hebben van iemand anders. Omdat die buren uw familie vertrouwen denkt u dat het de waarheid kan zijn dat uw man rebel is. U hoorde dat uw schoonmoeder bij u thuis was komen vragen waar u zich bevond. Aangezien u zwanger was van haar kleinkind wou ze niet dat u zomaar vertrok. Ze had u ooit verteld dat u mocht vertrekken na de bevalling en nadat u uw kind bij hen zou achterlaten. Na uw arrestatie had u besloten dat u wou scheiden van uw man. U wou niet meer samen zijn met uw man aangezien u vond dat uw echtgenoot en diens familie u niet de waarheid hadden verteld. Omdat u al één keer meegenomen was en omdat dit in de toekomst nog zou kunnen gebeuren zei uw tante u dat u het land moest verlaten. Ze nam uw intern en uw internationaal paspoort en regelde de reis. U vreest de overheid omdat ze zoeken naar uw man en uw band met hem en u vreest nu ook uw man omdat hij deze scheiding en het feit dat u met zijn kind vertrokken bent niet zou accepteren. Op **12 januari 2009** bracht een onbekende man u met de wagen vanuit Ishorskaya naar een onbekende plaats in Tsjetsjenië waar u overstapte in een minibus waarin nog andere passagiers zaten. Rond **15 januari 2009** kwamen jullie volgens de begeleiders op een belangrijke plaats, u hoorde de naam "Brest", en ze zeiden dat de volgende controle de belangrijkste was en dat het daarna gemakkelijk zou gaan. Aan de controlepost bekeken mensen de paspoorten en foto's en werd jullie bagage doorzocht, maar eigenlijk werd alles door de begeleider geregeld. Jullie passeerden de controle en **volgende dag** moest u verder rijden met iemand anders. Op **20 januari 2009** kwam u aan in België. U kreeg toen enkel uw intern Russisch paspoort terug. Uw tante had u een telefoonnummer gegeven voor hulp en u gebruikte dit. Zo kwam u terecht bij Rustam, een Tsjetsjeen uit uw dorp die in Mechelen woont. Op **27 januari 2009** diende u een asielaanvraag in bij de Belgische instanties. U bent enkel in het bezit van uw intern Russisch paspoort. Op **2 april 2009** beviel u te Mechelen van een dochter, A. U. {...}. U heeft vanuit België enkel contact met uw tante en via haar met uw familie, maar u durft niet informeren naar huidige problemen.

## **B. Motivering**

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een **individuele beoordeling** van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk. Omwille van onderstaande elementen moet echter worden besloten dat u het Commissariaat-generaal niet kan overtuigen van het bestaan van een gegronde vrees voor

vervolgning in de zin van de Vluchtelingenconventie noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (Verklaring, Vragenlijst) en voor het Commissariaat-generaal (CGVS, p.11-25) blijkt dat de problemen die u aanhaalde rechtstreeks verband houden met uw **echtgenoot** V.R. {...}. Zo verklaarde u dat u eind november 2008 werd meegenomen door onbekenden in verband met uw man en dat u tijdens deze arrestatie ondervraagd werd over hem en zijn activiteiten (Vragenlijst 3.5; CGVS, p.13-14). U verklaarde dat u na deze arrestatie besloten had dat u van uw man wou scheiden en dat u nu bang bent voor uw man omdat hij de scheiding en het feit dat u met het kind vertrokken bent niet zou accepteren (CGVS, p.22-23). U stelde dat u een vrees koestert zowel voor de overheid als voor uw echtgenoot (CGVS, p.23). In het kader van uw asielaanvraag legde u echter **geen begin van bewijs in verband met uw echtgenoot** neer. Zo kan u b.v. geen huwelijksakte neerleggen omdat jullie enkel op traditionele wijze gehuwd zijn (CGVS, p.5) en omdat jullie dochter in België is geboren kan u geen geboorteakte neerleggen waarop zijn naam te vinden is. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw man geboren was in 1977 maar gaf u **geen exacte geboortedatum noch een geboorteplaats** (DVZ nr.15). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat deze informatie correct is (CGVS, p.2). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u ten tijde van uw huwelijk niet op de hoogte was van de **concrete activiteiten** van uw echtgenoot. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij ergens in Rusland maar niet in Tsjetsjenië woonde, dat hij ergens werkte, dat u niet weet welk beroep hij uitoefende en dat u denkt dat hij in de bouw werkte (Vragenlijst pt.3.5). Ook voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat uw man u niet zei wat hij precies deed of waar hij verbleef, enkel dat hij een bepaald werk moest doen, dat hij in de bouw werkte en dat hij niet in Tsjetsjenië woonde (CGVS, p.20). U verklaarde dat u zich niet echt vragen stelde over het feit dat hij zo geheimzinnig deed over zijn werk in de bouw (CGVS, p.20) en dat u toen geen schrik had dat hij bij de rebellen zou aangesloten zijn (CGVS, p.21). U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u nu, in tegenstelling tot vroeger, uw conclusies heeft getrokken dat uw man rebel was of is geweest en dat u dit baseert op het feit dat de burens u dit verteld hebben (CGVS, p.23-24). Hoewel u echter in de Vragenlijst voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog stelde dat verschillende mensen uit uw dorp kwamen vertellen dat uw man niet thuis kon blijven, dat hij misschien deelgenomen had aan de tweede oorlog in Tsjetsjenië en daarom gezocht werd en dat u niet weet of dit correct was en dat u dit niet aanneemt als de waarheid tot u het persoonlijk van hem verneemt (Vragenlijst pt.3.5). Aldus moet worden vastgesteld dat u tijdens uw aanwezigheid in België uw mening over uw echtgenoot drastisch veranderd hebt zonder nieuwe elementen of bewijzen. Tevens mag worden opgemerkt dat u het Commissariaat-generaal niet kan verduidelijken hoe die burens concreet op de hoogte waren van het feit dat uw man deelgenomen had aan de tweede Tsjetsjeense oorlog aangezien u moest toegeven dat u eigenlijk die burens -die naast uw oma woonden- niet kende maar dat u deze conclusie trekt omdat ze jullie familie betrouwden (CGVS, p.16, 21&24).

Aangezien uw relatie met R. V. {...} de oorzaak is van uw problemen in Tsjetsjenë en aangezien u daarnaast ook uw echtgenoot zelf vreest omdat u van hem weggegaan bent mag men toch verwachten dat u het Commissariaat-generaal meer precieze informatie over uw echtgenoot zou kunnen aanbrengen, zoals zijn identiteitsgegevens en zijn activiteiten en hoe de burens die u niet echt kende via iemand concreet op de hoogte waren van zijn activiteiten en problemen, en dat u daarnaast ook uw best zou doen om het bestaan van deze persoon en zijn band met u te proberen ondersteunen met enig begin van bewijs.

In het kader van bovenstaande opmerkingen moet ook worden vastgesteld dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat u **in België** samenwoont met een erkend vluchteling uit de Russische Federatie, geboren in Samashki. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u zijn telefoonnummer, i.e. Rustam, gekregen had van uw tante opdat u hier kon geholpen worden. U stelde dat u bij aankomst in België direct contact opnam met hem, dat u nog altijd bij hem woont, dat hij geen gezin heeft en dat u niet weet met welk statuut hij in België verblijft (CGVS, p.9). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u op 20 januari 2009 was aangekomen in België en dat u eerst zeven dagen bij Rustam in Mechelen verbleef alvorens op 27 januari 2009 een asielaanvraag in te dienen (DVZ, nr.33). Ondanks het feit dat u werd toegewezen aan een opvangcentrum verhuisde u in maart 2009 opnieuw naar Mechelen. Gelet op het feit dat u Tsjetsjenië (en de Russische Federatie) verlaten had omwille van problemen met en door uw echtgenoot -waarover u weinig concrete informatie kan geven- is het weinig geloofwaardig dat u bij uw aankomst in België meteen ging samenwonen met een ongehuwde Tsjetsjeense man uit uw dorp Samashki louter en alleen omdat uw tante u zijn telefoonnummer had gegeven.

Verder is het weinig geloofwaardig dat u de exacte datum niet weet van het moment van uw **arrestatie** in november 2008 (CGVS, p.11). Gelet op het feit dat uit uw verklaringen blijkt dat u slechts

één maal gearresteerd werd (Vragenlijst pt.3.1; CGVS, p.11-24), gelet op het feit dat u die dag ondervraagd en moreel onder druk werd gezet (CGVS, p.14) en gelet op het feit dat u na deze arrestatie de beslissing nam om te scheiden van de man van wie u op dat moment al zwanger was (CGVS, p.20 & 22), zou men toch mogen verwachten dat u deze essentiële gebeurtenis in uw relaas concreet kan situeren met een volledige datum. Ook is het opmerkelijk dat u niet weet of u vrijgekocht of gewoon vrijgelaten bent na deze arrestatie en dat u niet weet of er geld betaald is (Vragenlijst pt.3.1 & 3.5; CGVS, p.14-15).

Tevens mag worden opgemerkt dat u vanuit België nog **contact** onderhoudt met uw familie in Tsjetsjenië, meer bepaald via uw tante, maar dat u tijdens uw gesprek met haar niet vraagt naar het feit of uw schoonfamilie of anderen zoals militairen naar u thuis komen informeren. U stelde dat u niet geïnformeerd hebt bij uw tante naar deze zaken omdat u bang bent dat deze informatie een negatieve invloed zou hebben op u omdat u er nog niet klaar voor bent om het te weten, maar dat u het wel van plan bent (CGVS, p.23). Het feit dat u nog niet bereid bent om eventuele negatieve berichten te ontvangen uit Tsjetsjenië is echter geen afdoende reden aangezien men van u mag verwachten dat u toch enige interesse aan de dag legt over eventuele problemen en gebeurtenissen sinds uw vertrek.

Tenslotte moet ook worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal niet de volledige waarheid verteld heeft over uw **reisroute** en de door u gebruikte documenten. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u niet weet via welk land u vanuit Brest (Wit-Rusland) de Europese Unie bent binnengekomen of via welke landen u daarna naar België bent gereisd (DVZ, nr.34). U verklaarde tevens niet te weten hoeveel deze reis kostte en stelde dat alles geregeld werd door uw tante (DVZ, nr.33). U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u vanuit het dorp in Tsjetsjenië tot voorbij Brest werd begeleid door dezelfde man, maar dat u zijn naam niet kent en dat u geen idee heeft of het b.v. een Rus of een Tsjetsjeen was (CGVS, p.7). Gelet op het feit dat u meerdere dagen onderweg was met deze wagen en deze begeleider zou men toch mogen veronderstellen dat u hierover meer concrete informatie kan geven. Tevens stelde u dat u na Brest de volgens de begeleider belangrijkste plaats, i.e. grenscontrole, zou tegenkomen en dat het, eens jullie deze gepasseerd waren, niet meer moeilijk zou zijn (CGVS, p.6-7). U stelde dat men aan deze grens de paspoorten en de foto's controleerden, maar dat u niet weet welke paspoorten of onder welke naam (uw eigen naam of een valse naam) u reisde (CGVS, p.9). U weet tevens ook niet of er een visum was om naar Europa te reizen (CGVS, p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt nochtans dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen; en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u de gegevens in het paspoort dat men voor u zou hebben gebruikt niet zou kennen of dat u niet was ingelicht door de smokkelaar aangaande de gegevens in het paspoort. Hier kan nog worden opgemerkt dat u niet het minste bewijsstuk van uw beweerde vluchtroute kon aanbrengen aangezien uw internationaal paspoort bij de begeleider zou zijn gebleven, u enkel uw intern Russisch paspoort terugkreeg en u niet gevraagd hebt naar uw internationaal paspoort omdat hij u toch geen antwoord zou geven (CGVS, p.8). Omwille van deze elementen moet worden besloten dat u het Commissariaat-generaal amper concrete, verifieerbare informatie verschaft over uw exacte reisroute en evenmin over de door u gebruikte reisdocumenten. Dit feit kan er op wijzen dat u belangrijke informatie over uw reisweg en gebruikte reisdocumenten achterwege probeert te houden.

Omwille van bovenstaande elementen moet worden besloten dat er in uw hoofd geen aannemelijke vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld. Verder werpt u ter ondersteuning van een verzoek om subsidiaire bescherming geen andere elementen op dan deze van uw asielrelaas. Derhalve kan, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden weerhouden.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde document, i.e. uw intern Russisch paspoort, bevat enkel identiteitsgegevens die in deze beslissing niet wordt betwist.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel roept verzoekster de schending in van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en ten slotte van “*de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht*”.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de Vreemdelingenwet, hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoekster tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt dat verzoekster louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.3. Waar verzoekster in eerste instantie verwijst naar een algemene situatie in haar land van herkomst, wijst de Raad er vooreerst op dat een dergelijke verwijzing zonder een concreet verband aan te tonen met haar individuele en persoonlijke situatie (RvS 24 januari 2007, nr.167.854), niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de situatie in Tsjetjenië drastisch is veranderd maar zeer complex blijft. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en in intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetjenië zou opnieuw volledig in handen zijn van de Tsjetjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin erkent de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er nog steeds verscheidene problemen voorkomen op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard en hebben een gericht karakter. In de meeste gevallen zouden Tsjetjanen verantwoordelijk zijn voor deze schendingen. Gelet op deze informatie is de Raad van oordeel dat de loutere verwijzing naar de Tsjetjeense origine van verzoekster niet kan volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht dat een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming noodzakelijk is, waardoor een loutere verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet voldoende is.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le*

*statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Waar verzoekster in haar betoog onder de punten 1. en 2. in haar verzoekschrift een summiere samenvatting geeft van het door haar voorgehouden asielaanvraag wijst de Raad erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de definitie van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus dient immers *in concreto* aangetoond te worden door de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar verzoekster duidelijk in gebreke blijft zoals blijkt uit navolgende bespreking.

2.6. Wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster geen begin van bewijs in verband met haar echtgenoot neerlegt, houdt verzoekster voor dat zij duidelijk verklaarde aan de verwerende partij dat zij zeer weinig wist van haar echtgenoot. Verzoekster vervolgt dat vrouwen in landen als Tsjetsjenië zeer weinig rechten hebben. Volgens verzoekster worden vrouwen er uitgehuwelijkt, onderworpen aan hun echtgenoot en de schoonouders en mogen zij geen vragen stellen. Verzoekster betoogt dat zij tot de sociale groep van onderdrukte vrouwen behoort. Daarbij komt ook dat zij haar echtgenoot maar een vijftal keer gezien heeft en zij dus niet veel tijd had om hem vragen te stellen in verband met zijn identiteitsgegevens of zijn activiteiten. Verzoekster benadrukt dat het feit dat zij niet veel weet over haar echtgenoot *“zoals vele vrouwen in haar situatie”*, niet tegen haar mag worden gebruikt.

2.6.1 De Raad merkt wederom op dat waar verzoekster zich beperkt tot het louter herhalen van haar asielmotieven, dit niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Inzake het niet voorleggen van een materieel bewijs aangaande de huwelijksband met haar echtgenoot merkt de Raad op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij gebrek aan materieel bewijs niet anders vermag dan de kennis van verzoekster over haar voorgehouden echtgenoot te toetsen ten einde met zekerheid te kunnen vaststellen of de problemen die verzoekster beweert te hebben omwille van het feit dat haar echtgenoot gezocht wordt, aannemelijk zijn. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft terecht vraagtekens geplaatst bij het asielaanvraag van verzoekster inzake haar problemen omwille van haar echtgenoot. De Raad acht de motivering van de bestreden beslissing pertinent waar deze stelt dat: *“In het kader van uw asielaanvraag legde u echter geen begin van bewijs in verband met uw echtgenoot neer. Zo kan u b.v. geen huwelijksakte neerleggen omdat jullie enkel op traditionele wijze gehuwd zijn (CGVS, p.5) en omdat jullie dochter in België is geboren kan u geen geboorteakte neerleggen waarop zijn naam te vinden is. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat uw man geboren was in 1977 maar gaf u geen exacte geboortedatum noch een geboorteplaats (DVZ nr.15). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat deze informatie correct is (CGVS, p.2). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u ten tijde van uw huwelijk niet op de hoogte was van de concrete activiteiten van uw echtgenoot. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij ergens in Rusland maar niet in Tsjetsjenië woonde, dat hij ergens werkte, dat u niet weet welk beroep hij uitoefende en dat u denkt dat hij in de bouw werkte (Vragenlijst pt.3.5). Ook voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat uw man u niet zei wat hij precies deed of waar hij verbleef, enkel dat hij een bepaald werk moest doen, dat hij in de bouw werkte en dat hij niet in Tsjetsjenië woonde (CGVS, p.20). U verklaarde dat u zich niet echt vragen stelde over het feit dat hij zo geheimzinnig deed over zijn werk in de bouw (CGVS, p.20) en dat u toen geen schrik had dat hij bij de rebellen zou aangesloten zijn (CGVS, p.21). U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u nu, in tegenstelling tot vroeger, uw conclusies heeft getrokken dat uw man rebel was of is geweest en dat u dit baseert op het feit dat de burens u dit verteld hebben (CGVS, p.23-24). Hoewel u echter in de Vragenlijst voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog stelde dat verschillende mensen uit uw dorp kwamen vertellen dat uw man niet thuis kon blijven, dat hij misschien deelgenomen had aan de tweede oorlog in Tsjetsjenië en daarom gezocht werd en dat u niet weet of dit correct was en dat u dit niet aanneemt als de waarheid tot u het persoonlijk van hem verneemt (Vragenlijst pt.3.5). Aldus moet worden vastgesteld dat u tijdens uw aanwezigheid in België uw mening over uw echtgenoot drastisch veranderd hebt zonder nieuwe elementen of bewijzen. Tevens mag worden opgemerkt dat u het Commissariaat-generaal niet kan verduidelijken hoe die burens concreet op de hoogte waren van het feit dat uw man deelgenomen had aan de tweede Tsjetsjeense oorlog aangezien u moest toegeven dat u eigenlijk die burens -die naast uw oma woonden- niet kende maar dat u deze conclusie trekt omdat ze*

jullie familie betrouwden (CGVS, p.16, 21&24). Aangezien uw relatie met Rizvan Vitayev de oorzaak is van uw problemen in Tsjetsjenë en aangezien u daarnaast ook uw echtgenoot zelf vreest omdat u van hem weggegaan bent mag men toch verwachten dat u het Commissariaat-generaal meer precieze informatie over uw echtgenoot zou kunnen aanbrengen, zoals zijn identiteitsgegevens en zijn activiteiten en hoe de bureaus die u niet echt kende via iemand concreet op de hoogte waren van zijn activiteiten en problemen, en dat u daarnaast ook uw best zou doen om het bestaan van deze persoon en zijn band met u te proberen ondersteunen met enig begin van bewijs". Het is uit het geheel van de motieven, met name het gebrek aan materieel bewijs inzake de huwelijksband van verzoekster met haar echtgenoot en het gegeven dat verzoekster uiterst weinig kennis heeft over de problemen die aanleiding gegeven hebben tot haar vlucht, dat de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht geconcludeerd heeft dat het asielrelaas van verzoekster niet geloofwaardig is. Verzoeksters' stelling dat zij als vrouw weinig rechten heeft en geen vragen mocht stellen, kan geen afbreuk doen aan de pertinente motivering van de bestreden beslissing. Immers ziet de Raad vooreerst niet in – zelfs al zou verzoekster als vrouw weinig rechten hebben – hoe het mogelijk is dat verzoekster onwetend is over basisgegevens zoals de volledige identiteit van de man waarmee ze in het huwelijk getreden is. Bovendien spreekt verzoekster zichzelf in het verzoekschrift tegen waar zij enerzijds stelt dat zij als vrouw geen vragen mocht stellen om daarna aan te geven dat aangezien zij haar echtgenoot maar een vijftal keer gezien heeft, zij niet veel tijd had om vragen te stellen en zij aldus met deze laatste bewering aangeeft dat zij wel degelijk als vrouw vragen kon stellen maar het sporadische contact met haar beweerde echtgenoot haar dit verhinderde.

2.7. Waar verzoekster voorhoudt dat het haar niet kwalijk kan worden genomen dat zij bij een persoon is gaan wonen die oorspronkelijk uit haar dorp is en die haar enige contact in België is, merkt de Raad op dat verzoekster met deze uitleg de pertinente en draagkrachtige motivering van de bestreden beslissing niet kan ontkrachten waar deze stelt dat het merkwaardig is dat verzoekster bij haar aankomst in België onmiddellijk is gaan samenwonen met een ongehuwde Tsjetsjeense man die in België erkend vluchteling is. Immers, zoals uit de bestreden beslissing blijkt, had verzoekster wel degelijk een ander verblijfsalternatief – zij werd namelijk toegewezen aan een opvangcentrum – maar verkoos er desalniettemin voor om terug te keren naar Mechelen en daar te verblijven bij een ongehuwde Tsjetsjeense man. De commissaris-generaal heeft derhalve terecht vraagtekens geplaatst bij dergelijke manier van handelen van verzoekster.

2.8. De Raad stelt vast dat verzoekster de motieven in de bestreden beslissing dat het weinig geloofwaardig is dat zij de exacte datum van haar arrestatie en de omstandigheden van haar vrijlating niet kent en dat zij ondanks het feit dat zij via haar tante contact onderhoudt met haar familie niet vraagt naar het feit dat haar schoonfamilie of anderen zoals militairen naar haar thuis komen informeren, ongemoeid laat, zodat deze als niet betwist en vaststaand worden beschouwd.

2.9. Verzoekster betoogt dat aan de grens de papieren en de bagage van alle passagiers in de minibus werden gecontroleerd. Haar internationale reispas zou bij de smokkelaars zijn gebleven, enkel haar nationale reispas werd haar teruggegeven. Verzoekster stelt dat zij hier als vrouw niet veel aan kon doen en dat zij het slachtoffer is geworden van oneerlijke praktijken. De Raad merkt op dat verzoekster met haar betoog de pertinente en draagkrachtige motivering van de bestreden beslissing niet kan ontkrachten waar deze stelt: "Tenslotte moet ook worden vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal niet de volledige waarheid verteld heeft over uw **reisroute** en de door u gebruikte documenten. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u niet weet via welk land u vanuit Brest (Wit-Rusland) de Europese Unie bent binnengekomen of via welke landen u daarna naar België bent gereisd (DVZ, nr.34). U verklaarde tevens niet te weten hoeveel deze reis kostte en stelde dat alles geregeld werd door uw tante (DVZ, nr.33). U verklaarde voor het Commissariaat-generaal dat u vanuit het dorp in Tsjetsjenië tot voorbij Brest werd begeleid door dezelfde man, maar dat u zijn naam niet kent en dat u geen idee heeft of het b.v. een Rus of een Tsjetsjeen was (CGVS, p.7). Gelet op het feit dat u meerdere dagen onderweg was met deze wagen en deze begeleider zou men toch mogen veronderstellen dat u hierover meer concrete informatie kan geven. Tevens stelde u dat u na Brest de volgens de begeleider belangrijkste plaats, i.e. grenscontrole, zou tegenkomen en dat het, eens jullie deze gepasseerd waren, niet meer moeilijk zou zijn (CGVS, p.6-7). U stelde dat men aan deze grens de paspoorten en de foto's controleerden, maar dat u niet weet welke paspoorten of onder welke naam (uw eigen naam of een valse naam) u reisde (CGVS, p.9). U weet tevens ook niet of er een visum was om naar Europa te reizen (CGVS, p.9). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt nochtans dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen; en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u de gegevens in het paspoort dat men voor u zou hebben gebruikt niet

*zou kennen of dat u niet was ingelicht door de smokkelaar aangaande de gegevens in het paspoort. Hier kan nog worden opgemerkt dat u niet het minste bewijsstuk van uw beweerde vluchtroute kon aanbrengen aangezien uw internationaal paspoort bij de begeleider zou zijn gebleven, u enkel uw intern Russisch paspoort terugkreeg en u niet gevraagd hebt naar uw internationaal paspoort omdat hij u toch geen antwoord zou geven (CGVS, p.8). Omwille van deze elementen moet worden besloten dat u het Commissariaat-generaal amper concrete, verifieerbare informatie verschaft over uw exacte reisroute en evenmin over de door u gebruikte reisdocumenten. Dit feit kan er op wijzen dat u belangrijke informatie over uw reisweg en gebruikte reisdocumenten achterwege probeert te houden".* Het achterhouden van het internationaal paspoort kan impliceren dat verzoekster de in het internationaal paspoort vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door haar verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop zij uit het land vertrokken is, verborgen wil houden. Door het achterhouden van het internationale paspoort laat verzoekende partij verweerder niet toe om na te gaan wanneer en op welke wijze verzoekster haar land heeft verlaten. Het is voor de beoordeling van de vrees voor vervolging van groot belang dat er zicht is op de wijze waarop, de omstandigheden waarin en het tijdstip wanneer een kandidaat-vluchteling zijn land van herkomst heeft verlaten. Verzoekster herhaalt slechts grotendeels haar asielmotieven inzake haar reisroute, doch, zoals de Raad reeds heeft opgemerkt, is een herhaling van de asielmotieven niet van aard om de motivering van de bestreden beslissing te ontcrachten. Met haar gratuite bewering dat zij als vrouw weinig kon doen aan het feit dat haar internationale reispas werd afgenomen en zij enkel haar nationale reispas heeft teruggekregen, kan verzoekster de pertinente motivering niet ontcrachten zoals hierboven geciteerd nu ook van verzoekster, zelfs als vrouw, verwacht kan worden dat zij de gegevens in het paspoort dat men voor haar gebruikt heeft zou kennen of dat zij hierover zou ingelicht worden, gelet op de uiterst strenge identiteitscontroles die op individuele wijze worden uitgevoerd.

2.10. Aangaande verzoeksters argument dat de bestreden beslissing niet motiveert over het feit dat zij verklaarde dat ze gearresteerd werd door mannen in camouflage om ondervraagd te worden, over het feit dat zij verklaarde dat zij schrik had van haar echtgenoot en haar schoonfamilie en over feit dat zij zwanger is en dat zij verklaarde dat haar kind bij terugkeer zal worden afgenomen, wijst de Raad erop dat uit eenvoudige lezing van de gehele bestreden beslissing – zowel het feitenrelaas als de motivering terzake – blijkt dat deze elementen wel degelijk door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in ogenschouw werden genomen doch gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas, vastgesteld aan de hand van de ontoereikende kennis van verzoekster over haar echtgenoot en diens activiteiten, het feit dat zij onmiddellijk is gaan samenwonen met een ongehuwde Tsjetsjeense man bij aankomst in België, het feit dat zij geen kennis heeft van de exacte datum van haar arrestatie en haar onwetendheid over het gegeven of zij is vrijgekocht of gewoon vrijgelaten, het feit dat verzoekster niet informeert naar de stand van zaken over de feiten die aanleiding hebben gegeven tot haar vlucht en de ongeloofwaardigheid van haar relaas inzake haar reisroute, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht doen besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet heeft aangetoond.

2.11. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Verzoekster herhaalt haar asielmotieven en wijst erop dat zij bij terugkeer gefolterd zal worden en dat zij ondertussen een kindje heeft.

De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

De Raad wijst verzoekster er op dat, zoals reeds werd vastgesteld, haar asielrelaas ongeloofwaardig is. De Raad meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan evenwel worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas en dit met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoekster. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "Indien



*subsidiare bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is*" (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een "individuele" dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoekster enig verband met haar concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109), alwaar verzoekster in gebreke blijft. De Raad stelt vast dat verzoekster met de loutere herhaling van haar asielrelaas niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. Dit klemt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de "*Subject Related Briefing*" betreffende de "*Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*" van 20 juli 2009 (administratief dossier, stuk 15) blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, maar dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. Er is sprake van een aanzienlijke afname van militaire activiteiten, zowel wat de intensiteit als de omvang ervan betreft en van een algemene verbetering van de veiligheidstoestand. De aanhoudende gevechten beperken zich hoofdzakelijk tot het schaars bevolkte berggebied in het zuiden van Tsjetsjenië en kan niet meer willekeurig genoemd worden. De nog plaatsvindende activiteiten leiden niet tot een teruggrijping van de burgerbevolking. Tevens wordt de gewone burgerbevolking in het algemeen niet gevisieerd bij aanslagen door rebellenstrijders. De rebellenacties beperken zich nu meer tot beschietingen en hinderlagen, gerichte aanslagen tegen leden van de ordediensten en overheidsfunctionarissen en brandstichting in overheidsgebouwen en huizen van overheidsmedewerkers. Indien er burgerslachtoffers en/of gewonden vallen, dan is dit veelal toevallig bij een gewapend treffen tussen de rebellen en ordediensten. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een "reëel" risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering van verwerende partij dat er in de huidige situatie in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een 'reëel' risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door verzoekster niet weerlegd. In hoofde van verzoekster kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.12. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad is van oordeel dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekster noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig december tweeduizend en tien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. F. BROUCKE ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE

S. DE MUYLDER